

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1941

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 393

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

- N. Δ. 668. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ διοικήσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων ... 1
- N. Δ. 698. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1565)39 Ἀν. Νόμου «περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος» ... 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 668. (1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ διοικήσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθ. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 124 μίσθωσιν τῶν ἀκινήτων, εἰς ἃ στεγάζονται Γερμανικαὶ καὶ Ἰταλικά Ἀρχαὶ Κατοχῆς, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ σύναψις μισθωτηρίου συμβολαίου, τῆς σχετικῆς συμβάσεως καταρτιζομένης ὁριστικῶς διὰ τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως ἐφ' ἀπλοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωτοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομ. Ἐφορον περὶ ἀποδοχῆς τοῦ μισθώματος καὶ τῶν ὄρων τῶν καθοριζομένων διὰ τῆς κοινοποιουμένης αὐτῷ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ἀρμοδίου Γεν. Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου, συμφώνως πρὸς τὴν δι' ἑκαστον τούτων ὀριζομένην ἀρμοδιότητα ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ προαναφερομένου Ν. Δ)τος.

2. Ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ἐκμισθωτὴς παρεκώλυθη εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀκινήτου διὰ τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον εἰδοποιήσεως τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς περὶ χρησιμοποίησεως παρ' αὐτῶν τοῦ ἀκινήτου του.

Τὰ ἐνδιάμεσα διαστήματα μὴ χρησιμοποίησεως, ὑπολογίζονται εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο χρῆσις τοῦ ἀκινήτου παρὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ οὐδ' ἡδυνάτο νὰ γίνῃ τοιαύτη.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ρυθμίζονται τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διαρκείας τῆς μισθώσεως ὡς καὶ πᾶν ἄλλο συναφὲς ζήτημα.

4. Ἡ καταβολὴ τῶν μισθωμάτων εἰς τοὺς δικαιούχους ἐνεργουμένη κατὰ μηνιαίαν τὸ πολὺ διαστήματα, γίνεται καθ' ὃν τρόπον καὶ διὰ τὰ ἀκίνητα εἰς ἃ στεγάζονται ἑλληνικαὶ δημοτικαὶ ὑπηρεσίαι. Ἀντὶ τοῦ προϋσταμένου τῆς στεγαζομένης

ὑπηρεσίας, τὴν πληρωμὴν ἐντέλλεται ὁ ἀρμόδιος Οἶκον. Ἐφορος, διὰ δὲ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ὁ Προϊστάμενος τοῦ Εἰδικοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Κτηματικῶ Γραφείου.

5. Τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθώματος δικαιολογητικά, ὀρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Θεώρησις τῶν συμβολαίων μισθώσεως ἀκινήτων πρὸς στεγασιν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἀπαιτεῖται τοῦ λοιποῦ, τῆς μισθώσεως τελειομένης διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου. Ἡ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναγραφὴ ὄρων μὴ περιλαμβανομένων ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας ἢ ἐν τῇ ἐγκριτικῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, οὐδεμίαν συνεπάγεται διὰ τὸ Δημοσίῳ δέσμευσιν ἢ ὑποχρέωσιν, ἀντιθέτως δὲ, ἡ παράλειψις ἐκ τοῦ συμβολαίου ὄρου τινὸς ἐκ τῶν προαναφερθέντων οὐδὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἐκμισθωτὴν τῶν ἐκ τοῦ ὄρου τούτου ὑποχρεώσεων του.

Ἄρθρον 3.

Προκειμένου ἐξαιρετικῶς περὶ μισθώσεως ἀκινήτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας Γενικῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. ὑπαγομένων ὑπηρεσιῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως κατὰ τὴν δημοπρασίαν, διεξαγμένην κατὰ τὰς ἰσχυρούς νῦν διατάξεις, προκρίνεται τὸ καταλληλότερον κατὰ τὴν σύμφωνον κρίσιν τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν ἀκίνητον ἐκ τῶν προσφερόμενων καὶ εὐχὴ τὸ τοῦ τελευταίου μειοδότου. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἤθελε διαφωνήσει πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας περὶ τοῦ προκριτέου ἀκινήτου, ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται, ἐὰν δὲ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν δημοπρασίαν ἤθελεν ἐπέλθῃ καὶ πάλιν διαφωνία, τὰ πρακτικὰ ταύτης κατακυροῦνται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τελευταίου μειοδότου ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον ἀκυρωθῇ ταῦτα λόγῳ ἀσυμμέρου τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Εἰδικοῦ Γραφείου Διεξαγωγῆς Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς στεγασεως καὶ ἐπιπλώσεως τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (Ἑλληνικῶν καὶ Ἀρχῶν Κατοχῆς) περιορίζεται ἐφεξῆς εἰς τὴν περιοχὴν τὴν ὑπαγομένην, ὅσον ἀφορᾷ τὰ φορβλογικὰ ἀντικείμενα, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Εἰς τὰς ὑπολοίπους περιφέρειας τῆς μέχρι τοῦδε ἀρμοδιότητος τοῦ ἐν λόγω Γραφείου, τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μεταβιβάζεται εἰς τὰς οἰκείας Οἰκονομικὰς Ἐφορίας.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁφειλέτου τοῦ Δημοσίου, ὧν κτήματα ἐκλειστηριάσθησαν λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ χρόνου τῶν καὶ κατεκυρώθησαν τῷ

Δημοσίω ως τελευταίω υπερθεματιστῇ, ἐφ' ὅσον ἐξηκολούθησαν τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των εἰς δόσεις μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως καὶ ἐπὶ τῇ ῥάσει διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γ.Δ.Δ.Α.), ἔστω καὶ ἐκ παραδρομῆς ἐκδοθειῶν, δύναται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ καταβάλῃσι τὸ μὲν καταβληθὲν ὑπόλοιπον τοῦ συνολικοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ χρέους των μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς ἐκτελέσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ πλειστηριασμὸς λογίζεται ὡς μὴδέποτε γενόμενος, ἀκυρουμένης αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος τῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου γενομένης μεταγραφῆς τῶν κτημάτων. Μισθώματα ἢ ἀποζημιώσεις βεβαιωθείσαι εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου διὰ τὴν μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν χρῆσιν καὶ κάρπωσιν τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων, ἐκπύκτονται, τὰ δ' ἐξ αὐτῶν τυχόν εἰσπραχθέντα ἐπιστρέφονται, συμψηφίζόμενα πρὸς τὸ ὑπόλοιπον χρέος.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6467 τῆς 24 Μαΐου 1933 περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβολαιογράφου Πολυγύρου Α. Τζανάκα, περιελθόντων εἰς τὸ Δημόσιον κτημάτων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ κατακυρωθέντα τῷ Δημοσίῳ κτήματα ἔπαυσαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνήκοντα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ καθ' οἷονδήποτε νέον τρόπον. Ἐπὶ μερικῆς ὅμως μεταδιθέσεως ἔχουσιν ἐφαρμογὴν τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ὀριζόμενα, διὰ τὸ ἀπομένον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου μέρος τῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης (τέως ἰδιοκτήτης) δέχεται νὰ καταβάλῃ ὁλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον χρέος μετὰ τῶν γενομένων ἐξόδων.

4. Ἡ ἀλήθης ἐννοία τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ἀναγ. Νόμου 1537(1938) «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ παραγραφῆς καὶ ἄλλων διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων», εἶναι ὅτι ἡ ἐν αὐτῷ ἐπιτρεπομένη ἀπ' εὐθείας ἐκποιήσις κατακυρωθέντων τῷ Δημοσίῳ κτημάτων πρὸς τοὺς τέως ἰδιοκτήτας των δὲν τυγχάνει ὑποχρεωτικῆ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος ἀποδέχεται τὴν αἴτησιν τοῦ τέως ἰδιοκτήτου μόνον ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται, ὅτι ἡ ἀξία τῶν κτημάτων κατὰ τὸν χρόνον τοῦ πλειστηριασμοῦ ἦτο αἰσθητῶς ἀνωτέρα τοῦ ὀφειλομένου χρέους μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως συμβάσεων μισθώσεως ἀκινήτων πρὸς στέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐν γένει, ἐφ' ὅσον τὸ μηνιαῖον μίσθωμα ὑπερβαίνει τὰς δύο χιλιάδας (2.000) δραχμῶν ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου, ἐπιβάλλεται καὶ πρόσθετον τοιοῦτο ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100) ἐπὶ τοῦ ὀλίγου μισθώματος τῆς συμβάσεως, εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ βαρύνον τὸν ἐκμισθωτὴν.

2. Ἐπὶ πασῶν τῶν παρὰ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐνεργουμένων ἐκποιήσεων κτημάτων τοῦ Δημοσίου, αἱ ὁποῖαι γίνονται δι' ἐκδόσεως πωλητηρίου καὶ οὐχὶ διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ἐπιβάλλεται ἐκτὸς τοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ πρόσθετον τοιοῦτο, ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 480 καθοριζόμενων δικαιωμάτων τῶν συμβολαιογράφων, διὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων, ἀναλόγως τοῦ τιμήματος τῆς ἐκποιήσεως.

Τοῦ κατὰ τ' ἄνω προσθέτου τέλους χαρτοσήμου ἐξαιροῦνται αἱ ἐκποιήσεις, ὧν τὸ τίμημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλιάδας (1.000) δραχμὰς.

3. Ἐπὶ ἐκάστου ἐκδιδομένου παρὰ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων ἀντιγράφου πωλητηρίου, ἐκτὸς τοῦ διὰ τὰ ἀντίγραφα ὀριζομένου τέλους χαρτοσήμου ἐν τῷ Κώδικι «περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ἐπικολλάται καὶ πρόσθετον τοιοῦτο ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος καθοριζόμενον δικαίωμα τῶν συμβολαιογράφων διὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδομένα ἀντίγραφα συμβολαίων.

4. Τῶν κατὰ τὰς τρεῖς προηγουμένας παραγράφους προσθέτων τελῶν χαρτοσήμου ἀπαλλάσσονται τὰ Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ τὰ Ἰδρύματα Κοινῆς ὠφελείας ἐν γένει, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσιν ἰδιοκτῆται ἀκινήτων μισθουμένων παρὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς στέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ ἀγοραστὰ κτημάτων τοῦ Δημοσίου.

5. Τὰ ἐν ταῖς παραγράφοις 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προβλεπόμενα ἐσοδα διατίθενται πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν καθ' ὑπερωρίας εἰς συνεργεῖα ἐργαζομένων ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων καὶ διὰ τὰ ἐξόδα κινήσεως τούτων πρὸς ἐκτίμησιν τῶν ἐκποιουμένων κτημάτων τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ τῆς καταλληλότητος καὶ μισθωτικῆς ἀξίας τῶν μισθουμένων πρὸς στέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν οἰκημάτων.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τῶν παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, χρησιμοποιουμένων ἀκινήτων ὑπαλλήλους τῆς Κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἰδίων ὑπαλλήλων ἐνεργούντας ἐπιτόπιους ἐξετάσεις πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς καταλληλότητος, μισθωτικῆς ἀξίας κλπ. τῶν προσφερομένων ἢ χρησιμοποιουμένων πρὸς στέγασιν τῶν ἐλληνικῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀκινήτων ἢ πρὸς καθορισμὸν τοῦ μισθώματος καὶ τιμήματος τῶν ἐνοικιαζομένων καὶ ἐκποιουμένων κτημάτων τοῦ Δημοσίου καὶ ἐν γένει πρὸς ἐπίλυσιν τῶν κτηρικῶν ὑποθέσεων, παρέχονται ἐξόδα κινήσεως κατ' ἀποκοπὴν ἢ κατ' ἐκτιμώμενον ἀκίνητον ἢ κατ' ἐπιτόπιον μετάβασιν, ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἐδαφίῳ περιορισμούς. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ὀρίζονται καὶ αἱ πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἃς βαρύνουσιν αἱ κατὰ τ' ἄνω δαπάναι ὡς ἐπίσης καὶ πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξόδα κινήσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ μὲν κατ' ἀποκοπὴν, τὰς 2000 δραχμῶν μηνιαίως καὶ διὰ δέκα τὸ πολὺ ὑπαλλήλους, τὰ δὲ κατ' ἀκίνητον ἢ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τὰς δραχμὰς 15—40 ἀναλόγως περιφερείας καὶ ἀποστάσεως.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ὑπάγονται καὶ αἱ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 124 καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γενόμεναι ἐκτιμήσεις μισθωτικῆς ἀξίας ἀκινήτων στεγαζόντων Ὑπηρεσίας Κατοχῆς.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ Δημοσίων Κτημάτων ἐρξῆς ἀποτελεῖται:

α') Ἐξ ἐνὸς Ἀντιπροέδρου ἢ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος, ὃς οὐ ὀρίζεται ἐπίσης καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος.

β') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Διευθύνσεως Γεωργίας, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας παρ' ἑτέρου ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ ὑπαλλήλου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

γ') Ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, Διευθυντοῦ ἐπίσης τῆς αὐτῆς.

Γεν. Διευθύνσεως, δι' αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

δ') Ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὀριζομένου δι' αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς ὀρίζεται καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, Διευθυντὴς ἐπίσης τῆς ἰδίας Γενικῆς Διευθύνσεως.

καὶ ε') Ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Οἰκονομικῶν Διευθυντοῦ Δημοσίων Κτημάτων ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

2. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἐν ἰσοβαθείᾳ ὁ ἀρχαιότερος.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Πρόεδρος.

4. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 1540)1938 παρεγομένη εἰς τὰ μέλη, τοὺς εἰσηγητὰς καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποζημιώσεις ὀρίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας πενήντα (250) δι' ἕκαστον κατὰ συνεδρίαν καὶ μέχρις ὅτῳ συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ διατηρεῖ τὴν κατὰ τὰς ἰσχυούσας νῦν διατάξεις ἀρμοδιότητα αὐτῆς, πλην τῶν ἀντικειμένων, ὅτινα καθορίζονται ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὡς ὑπογόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δι' αὐτοῦ συνιστωμένου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Κτημάτων.

Ἄρθρον 9.

1. Παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν συνιστᾶται «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Κτημάτων», τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται:

Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων Κτημάτων ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου.

Ἐκ τριῶν (3) τμηματοργῶν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων ἢ ἐλεγκτῶν κτηματικῶν ὑποθέσεων, ὁρίζουσιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς ὀρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ἐκ τῶν τμηματοργῶν ἐπίσης καὶ τῶν ἐλεγκτῶν κτηματικῶν ὑποθέσεων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων λαμβανόμενοι καὶ

Ἐξ ἐνὸς μηχανικοῦ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῇ Διευθύνσει Γενικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Πολιτικοῦ μηχανικοῦ ἢ Ἀρχιτέκτονος), ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, καθ' ὁμοῖον τρόπον λαμβανόμενου.

2. Τοῦ Συμβουλίου μετέχει ὡς εἰσηγητὴς ὄντι ψήφου ὁ ἀρμόδιος, ἀναλόγως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος, τμηματοργῆς ἢ προϊστάμενος αὐτοτελοῦς Γραφείου ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος. Οἱ ἀποτελοῦντες μέλη τοῦ Συμβουλίου Τμηματοργαί, εἰσηγούμενοι τὰ θέματα τῆς ἀρμοδιότητός των, δὲν ἔχουσι δικαίωμα ψήφου.

Χρὴν Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, ὁρίζομενος ἐκάστοτε μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων Κτημάτων.

3. Τὸ Συμβούλιον συνέργεται τακτικῶς μὲν διὰ τῆς ἐξδομάδος, ἐκτάκτως δ' ὅποτεν ἤθελε τὴν ἰδίαν ἀποφασίσαι ἢ ἤθελε συγκληθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

4. Τὸ Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του, ἐν οἷς καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ ἀποσπάζεται δὲ τοῦτο διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, νικώσας ἐν ἰσότητι τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

5. Εἰς τὰ μέλη, τοὺς εἰσηγητὰς καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Συμβουλίου παρέχεται ἀποζημιώσεις δραχμῶν διακοσίων (200)

εἰς ἕκαστον κατὰ συνεδρίαν καὶ μέχρις ὅτῳ συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

6. Τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

α') Ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων στεγασεως καὶ ἐκπλήσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐφ' ὧν μέχρι τοῦδε ἀπεφαινότο ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 31, παρ. 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1932, ὡς τεῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Α. Ν. 1540)1938, εἰδικῶς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ συσταθεῖσα τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐκ δύο τμηματοργῶν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων καὶ ἐνὸς Μηχανικοῦ, ἧτις παύει ἐφεξῆς ὑφισταμένη.

β') Περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως τῶν πρωτοκόλλων τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 5895, δι' ὧν καθορίζονται ἀποζημιώσεις δι' αὐθαίρετον χρῆσιν τῶν κτημάτων τοῦ Δημοσίου, ἀδιαφόρως πόσῳ ἀποζημιώσεως.

γ') Περὶ ἐγκρίσεως ἢ μὴ μισθώσεων κτημάτων πάσης φύσεως, ὧν τὸ ἐτήσιον μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 6000 δραχμῶν.

δ') Περὶ ἀποδογῆς ἢ μὴ αἰτήσεων ἐξαγορᾶς κτημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Α.Ν. 1539)1938 καὶ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου νομῆς τῶν κατόχων.

ε') Περὶ ἐγκρίσεως ἢ μὴ ἐκποιήσεων πάσης φύσεως, ὧν τὸ τίμημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμῶν.

στ') Περὶ ἐγκρίσεως ἢ μὴ πρακτικῶν δημοπρασιᾶς μισθώσεως ἀκινήτων πρὸς στέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ ἀπ' εὐθείας τετραμήνων μισθώσεων, ἐφ' ὅσον τὸ μίσθωμα εἰς ἀμφοτέρωσδε τὰς περιπτώσεις δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2000 δραχμῶν μηνιαίως.

καὶ ζ) Περὶ τοῦ καθορισμοῦ μισθώματος διὰ τὰ γονιμοποιούμενα παρὰ τῶν Ἀγρῶν Κατογῆς ἀκίνητα, ἐφ' ὅσον τὸ μηνιαῖον μίσθωμα δὲν πρὸκειται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν 2.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 10.

Οἱ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων, ἐκτὸς τῶν ἡδὴ ἀναθεωρημένων αὐτοῖς καθυκόντων, ἀσκήσουσι καὶ καθήκοντα Ἐπιθεωρητοῦ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων ἀντικείμενα, ἐξουσιομενοὶ ἐφεξῆς πλήρως ὡς πρὸς τὰς ἀποδογὰς καὶ πᾶν ἐπιζήμιον (προσποτὰ βελαιώσεως κλπ.) πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων ὑπὸ πταίνεσιν Α' καὶ Β'.

Τὸ Α' Τμήμα (Δημοσίων Κτημάτων) περιλαμβάνει ὅπαντα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἥτοι τὴν διαχείρισιν τῶν καθαρῶς Δημοσίων Κτημάτων, στέγασιν καὶ ἐκπλήσιν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, στέγασιν τῶν Ἀγρῶν Κατογῆς κλπ.

Τὸ Β' Τμήμα (Ἀνταλλαξίμων Κτημάτων) περιλαμβάνει τὴν ἐν νέαις διαχείρισιν τῶν ἀνταλλαξίμων μουσουλμανικῶν κτημάτων.

2. Τῶν ὡς ἄνω Τμημάτων προϊστάνται Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ α' καὶ β' τάξεως, τοποθετούμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας κατ' ἀπόσπασιν.

3. Τὴν κατὰ τὸν ἄρθρον 2 τοῦ Νομ. Δ)τος ὑπ' ἀριθ. 279 Προϊσταμένου τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης, ἀπὸντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐν ἰσοβαθείᾳ ὁ ἀρχαιότερος τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων τοῦ Γραφείου, εἰς περιπτώσιν ὅπως καθ' ἣν ἀμφοτέροι οὗτοι φέρουσι βαθμὸν Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου β' τάξεως, ὡς ἀναπληρωτῆς τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἑτέρου Ἐπιθεω-

ρητής Οίκον. Έφοριών ή Οικονομικός Έφορος α' τάξεως, εκ τών εν Θεσσαλονίκη υπηρετούντων.

4. Είς τόν Προϊστάμενον του Κτηματικού Γραφείου Θεσσαλονίκης ως καί εις τούς προϊσταμένους τών δύο Τμημάτων αυτού παρέχονται έξοδα κινήσεως όρίζόμενα δι' αποφάσεων του Έπουργού τών Οικονομικών καί υπό τούς περιορισμούς της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του παρόντος.

Άρθρον 12.

Αί λεπτομέρειαι της εκτελέσεως του παρόντος Νομοθετικού Διατάγματος, ούτινος ή ισχύς άρχεται από της εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του, καθορίζονται δι' αποφάσεων του Έπουργού τών Οικονομικών.

Έν Αθήναις τη 2 'Οκτωβρίου 1941.

Τό Έπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τά Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ,

Έθεωρήθη καί έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 8 Νοεμβρίου 1941.

Ο επί της Δικαιοσύνης Έπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 698.

Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεων του υπ' αριθ. 1565)39 'Αν. Νόμου «περί κώδικος άσκήσεως του Έατρικού επαγγέλματος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Έχοντες υπ' όφει τό υπ' αριθ. 1)1941 Νομοθετικόν Δ)γμα «περί άρμοδιότητος της Κυβερνήσεως τών Έπουργών καί άλλων διατάξεων», άπεφασίσαμεν καί διατάσσαμεν :

Συγκάλυψις παρανόμως άσκούντων.

Άρθρον 1.

1. Είς τό τέλος του έδαφ. β' του άρθρου 3 του υπ' αριθ. 1565)1939 'Αναγκ. Νόμου προστίθενται τά ακόλουθα :

«Έατρός συγκαλύπτων διά του όνόματός του άλλαδαπούς έατρούς μή έχοντας τό δικαίωμα της άσκήσεως του έατρικού επαγγέλματος εν Ελλάδι, τιμωρείται υπό του Πειθαρχικού Συμβουλίου του οικείου Έατρικού Συλλόγου».

2. Τό έδαφ. γ' του αυτού άρθρου 3 αντικαθίσταται ως εξής :

«Νά έχη ό αίτών εκπληρώσει τάς στρατιωτικές αυτού υποχρεώσεις, έφ' όσον κατά τόν χρόνον της εκδόσεως της άδείας υπέχει κατά νόμον τοιαύτας ή νά έχη άκαλλαγή τούτων».

Πόλεις κεκορεσμένοι έατρών.

Άρθρον 2.

Τό άρθρον 4 αντικαθίσταται ως εξής :

1. Έντός μηνός από της ισχύος του παρόντος νόμου τό Ανώτατον Έγειονομικόν Συμβούλιον υποχρεούται νά καθορίση τάς προϋποθέσεις, υπό τάς όποιās πόλεις, κωμοπόλεις ή χωρία δύναται δι' αποφάσεως του Έπουργού Έθνικής Προνοίας νά κηρύσσονται προσωρινώς κεκορεσμένοι Έατρών.

Έν τη άποφάσει, ήτις εκδίδεται πάντοτε κατόπιν προτάσεως του Διοικ. Συμβουλίου του οικείου Έατρικού Συλλόγου, όρίζεται καί ή χρονική περίοδος καθ' ήν εις τά κατά τ' άνωτέρω πόλεις, κωμοπόλεις ή χωρία ή άπαγορεύεται ή έπαγγελματική έγκατάστασις Έατρών.

Η χρονική αυτή περίοδος δέν δύναται νά υπερβαίνη την διετίαν δυναμένην εκάστοτε νά ανανεούται, κατόπιν νέας προτάσεως του Δ. Σ. του Έατρικού Συλλόγου.

2. Από της δημοσιεύσεως τών κατά τ' άνωτέρω αποφάσεων του Έπουργού εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως άπαγορεύεται ή εις τάς κεκορεσμένας πόλεις, κωμοπόλεις ή χωρία έπαγγελματική έγκατάστασις Έατρών, πλην τών τέκνων Έατρών έγκατεστημένων από 15ετίας εις την περιφέρειαν του Συλλόγου.

3. Τά Δ. Σ. τών Έατρικών Συλλόγων τών αριθμούντων περισσότερα τών πεντακοσίων μελών, δύναται δι' αποφάσεως αυτών, λαμβανομένης παρουσίας τών δύο τρίτων τών αποτελούντων αυτά συμβούλων, ν' άρνώται την έγγραφην νέων μελών καί πρό της εκδόσεως της κατά την προηγουμένην παράγραφον απαιτούμενης Έπουργικής αποφάσεως, έφ' όσον οι ζητούντες την έγγραφην των, πρόκειται νά έγκατασταθώσιν επαγγελματικώς εις τάς πόλεις, κωμοπόλεις ή χωρία, άς τό Διοικητικόν Συμβούλιον θεωρεί κεκορεσμένας έατρών. Είς τούς εν λόγω έατρούς άπαγορεύεται ή έπαγγελματική έγκατάστασις εις τάς εν λόγω πόλεις, κωμοπόλεις ή χωρία.

Όροι διατηρήσεως έατρείων.

Άρθρον 3.

Τό άρθρον 17 του Νόμου αντικαθίσταται ως εξής :

1. Ο έατρός δέν δύναται νά διατηρή πλειότερα του ενός έατρεία εν τη αυτή πόλει ή άλλη πόλει συγχρόνως.

Δύο έατροί διαφόρου ειδικότητος δύναται νά διατηρώσιν εν κοινόν έατρείον, ώφείλουσιν όμως τούς οικονομικούς όρους, έφ' ους θά γίνεται ή συνεργασία αυτή νά υποβάλωσι προηγουμένως εις τόν οικείον έατρικόν σύλλογον, όστις δι' ήτιοι λογημένης άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού δύναται νά άπορρίψη, εν μέρει ή εν όλω, ή νά τροποποιήση τούτους. Κατά της άποφάσεως τούτης έπιτρέπεται προσφυγή εις τό Έπουργείον Έθνικής Προνοίας, όπερ αποφαινεται τελικώς μετά γνωμάτευσιν του Ανωτάτου Έγειονομικού Συμβουλίου.

2. Ο έατρός, ό όποιός έχει ίδιον έατρείον, δέν δύναται νά έχη συγχρόνως καί έτερον από κοινού μετ' άλλου.

3. Έατρείον υπό την έννοιαν του παρόντος άρθρου είναι ό χώρος, εν τώ όποίω γίνονται δεκτοί άρρωστοι πρός εξέτασιν ή θεραπείαν.

4. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουσι καί διά Μικροβιολογικά, Βιοχημικά καί λοιπά έπιστημονικά έργατήρια.

Έκτελέσεις μικροβιολογικών εξετάσεων

Άρθρον 4.

Είς τό άρθρον 18 του Νόμου προστίθεται παράγραφος έχουσα ούτω :

Έκτελέσεις μικροβιολογικών εξετάσεων έπιτρέπεται μόνον εις τούς έατρούς τούς κεκτημένους άδειαν χρησιμοποίησεως τίτλου της έατρικής ειδικότητος μικροβιολόγου. Έξαιρούνται οι χημικοί καί φαρμακοποιοί οι ή τυχόντες ειδικής άδείας, δυνάμει του Νόμου 322)1925, έφ' όσον καί μόνον υπηρέτησαν ή υπηρετούσιν ούτοι ως ειδικοί μικροβιολόγοι εις μικροβιολογικόν εργαστήριον Νοσοκομείου Δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου από δεκαπέντε έτών καί ένκευθεν, καταργουμένης πάσης αντιθέτου διατάξεως.

Η κατά παράβασιν του παρόντος άρθρου εκτέλεσις μικροβιολογικής εξετάσεως διώκεται καί τιμωρείται υπό του Πειθαρχικού Συμβουλίου του οικείου Έατρικού Συλλόγου, έφ' όσον ό εκτελέσας είναι έατρός, άλλως με τάς εν άρθρω 114 του παρόντος Νόμου όριζόμενας ποινάς.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 20 προστίθεται β' παράγραφος ἔχουσα οὕτω:
Ἐναντίον τοῦ ὑπευθύνου διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Α. Ν. 1565)1939 θύναται νὰ ἀσκηθῇ δίω-
ξις ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἱατρικοῦ συλλόγου ἢ παντὸς ἔχοντος συ-
φέρον.

Μετεκπαίδευσις.

Ἄρθρον 6.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1565)1939 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Β. Δ. ἐκδιδόμενον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ οἰκείου ἱατρικοῦ συλλόγου, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρθοπεδικῶν καὶ Ἑθνικῆς Προνοίας, δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ὑποχρεωτικὴν μετεκπαίδευσιν τῶν ἀσκούντων τὴν ἱα-
τρικὴν.

Πίνακες διανυκτερεύσεως.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται δ' παρά-
γραφος ἔχουσα οὕτω:

Τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἱατρικῶν συλλόγων δύναται δι' ἀποφάσεώς των νὰ καταρτίζωσιν ὀνομαστικούς πίνακας τῶν καθ' ἑκάστην νύκτα ἢ κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ Ἑορτὰς ὑποχρε-
ωτικῶς διανυκτερευόντων καὶ διημερευόντων ἱατρῶν πρὸς πα-
ροχὴν τῆς τυχόν παρουσιαζομένης ἱατρικῆς συνδρομῆς καὶ
νὰ κοινοποιῶσι τούτους ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομέ-
νους ἱατροὺς καὶ εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς.

Οἱ ἀνωτέρω πίνακες εἶναι ὑποχρεωτικοὶ διὰ τοὺς ἐν αὐ-
τοῖς ἀναγραφόμενους ἱατροὺς, οἱ δὲ μὴ συμμορφούμενοι τι-
μωροῦνται ὑπὸ τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων τῶν οἰκείων
ἱατρικῶν Συλλόγων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Α.
Ν. 1565)1939 περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγ-
γέλματος.

Εἰδικὴ Δωσιδικία.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται
παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω:

1. Πᾶσα μὴνυσις κατὰ ἱατροῦ, ἀφορῶσα διαγνωστικὰ ἢ
θεραπευτικὰ σφάλματα αὐτοῦ, ἡρὸς τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῆς
ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀποστέλλεται δι' ἐγγράφου τῆς
Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸ Ἀνώτατον Ὑγειονομ. Συμ-
βούλιον, τὸ ὁποῖον γνωματεύει ἐπὶ τούτοις συμβουλευτικῶς
καὶ ἀποστέλλει ταύτην ὅσον τάχιστα εἰς τὴν ἀρμοδίαν δι-
καστικὴν ἀρχήν.

2. Αἱ κατὰ ἱατρῶν μὴνύσεις διὰ σφάλματα καθαρῶς ἱα-
τρικὰ ἐφ' ὅσον παραπέμπονται εἰς βαθμὸν πλημμελήματος
δικάζονται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἐφετείων.

Ἱατρικὴ ἀμοιβή.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Λήψις ἀμοιβῆς ἀνωτέρας τῆς ἐν τῷ ἑκάστοτε ἰσχύοντι
Διατάγματι ὀριζομένης δύναται ἐλευθέρως νὰ ζητηθῇ ὑπὸ
τοῦ ἱατροῦ, καθοριζομένου ἐνταῦθα, ὅτι τὸ ἰσχύον Διατάγμα
περὶ ἱατρικῆς ἀμοιβῆς ἀποτελεῖ τὸ κατώτατον ὅριον ἀμοιβῆς.

2. Ἡ παρὰ τοῦ ἱατροῦ λήψις κατωτέρου ὅριου ἱατρικῆς ἀμοιβῆς ἢ
περιφερείας ἰσχύοντος κατωτάτου ὅριου ἱατρικῆς ἀμοιβῆς ἢ
ἢ μὴ λήψις οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς ἀπαγορεύεται, πλην ἐὰν γίνε-
ται ἀποδεδειγμένως πρὸς φιλανθρωπικὸν σκοπὸν.

Ἀμοιβὰ ἱατρῶν ὑπηρετούντων εἰς διαφόρους Ὁργανισμοὺς

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως περὶ παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν
τοῦ ἱατροῦ πρὸς Δήμους, Κοινότητας ἢ ἕτερα νομικὰ πρόσωπα
δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, σωματεῖα θεραπευτικὰ Ἰδρύματα

πάσης φύσεως, Ἑταιρεῖαι, ἐπιχειρήσεις, ὀργανώσεις ἐργοδο-
τῶν ἢ μισθωτῶν, διέπεται ὑπὸ διατάξεων τοῦ ἐπομένου ἄρθρου

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ ἀρμο-
δίου Ὑγειονομικοῦ Κέντρου, ὡς Προέδρου, καὶ τῶν νομίμων
ἀντιπροσώπων τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων
ὀργανισμῶν γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων ὁρίων μισθοῦ ἢ κατὰ
ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν ἀμοιβῆς, τῶν ἱατρῶν τῶν προσλαμβανομέ-
νων εἰς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 10 κατονομαζόμενα νο-
μικὰ πρόσωπα κλπ. Ἡ γνώμη αὕτη τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβανο-
μένη αὐτεπαγγέλτως, εἴτε αἰτήσι παντὸς ἐνδιαφερομένου, εἴτε
γενικῇ ἢ εἰδικῇ, εἴτε δι' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, εἴτε
δι' ὁριστὸν καὶ ἀφορᾷ ἓνα ἢ πλείονας ὀργανισμοὺς. Διὰ τοὺς
ἱατροὺς, βοηθοὺς τῶν Νοσοκομείων συνυπολογίζεται καὶ ἡ ὑ-
πνατροφοδοσία.

2. Αἱ γνωμοδοτήσεις αὗται τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλονται
εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἑθνικῆς Προνοίας, ὅστις διὰ πρᾶ-
ξεως αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς ὑπο-
βολῆς τῆς σχετικῆς γνωμοδοτήσεως καὶ δημοσιεύσεως εἰς τὴν
Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐπικυροῖ ταύτας, δυνάμενος νὰ ἐ-
πιφέρει τὰς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπενεκτεῖται τροποποιήσεις.
Τῆς προθεσμίας παρερχομένης ἀπράκτου, αἱ γνωμοδοτήσεις αὐ-
ται καθῶς καὶ αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ
Ἑθνικῆς Προνοίας ἐπέχουσι θέσιν συλλογικῆς συμβάσεως ἐρ-
γασίας.

3. Αἱ ὥραι ἐργασίας τοῦ ἱατροῦ εἰς οἰανδήποτε ὑπηρεσίαν
τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένων νομικῶν προσώπων ἢ ὀργα-
νισμῶν ὀρίζονται εἰς τέσσαρας (4) καθ' ἑκάστην, διὰ δὲ τὰ
Νοσοκομεῖα εἰς δέξ (6) ὥρας.

4. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω κατώτερον ὅριον μισθοῦ ἱατροῦ ἐρ-
γασίας καθ' ἑκάστην πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος
ἄρθρου δὲν δύναται νὰ εἶναι ἑλασσὸν τῶν δραχ. 12.500 διὰ τὰς
πόλεις τὰς ἀριθμοῦσας ἄνω τῶν 350.000 κατοίκων, τῶν δραχ.
10.000 διὰ τὰς πόλεις μετὰ πληθυσμὸν 100.000 χιλ. κατοίκους
καὶ τῶν 4500 δραχ. διὰ τὰς λοιπὰς περιφερείας τοῦ Κράτους.
Διὰ τὴν κατ' ἐπίσκεψιν ἱατρικὴν συνδρομὴν ἢ καθοριζομένη ἀ-
ποζημίωσις δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι κατωτέρα
τοῦ κατωτάτου ὁρίου τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος πίνακος ἱατρικῆς
ἀμοιβῆς.

5. Ἐὰν νομικὸν πρόσωπον ὀργανισμὸς ἢ Ἑταιρεία ἐκ τῶν ἀ-
ναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ παρόντος νόμου δὲν δύναται
δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ καταβάλῃ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ
παρόντος ἄρθρου καθοριζομένην ἀντιμισθίαν δύναται δι' αἰτή-
σεως τοῦ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἱατρικὸν Σύλλογον νὰ ζητήσῃ τὸν
καθορισμὸν τῆς ἀντιμισθίας τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων ἱα-
τρῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρ-
θρου.

Ἐν τῇ αἰτήσῃ ταύτῃ θέον νὰ ἀναφέρονται ὑποχρεωτικῶς
αἱ ὥραι καθ' ἃς θὰ ἐργάζεται ὁ ἱατρός καθ' ἑκάστην ὥστε ἔσται
τούτων ἡ ἐπιτροπὴ νὰ καθορίσῃ ἑκάστοτε τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ
ἱατροῦ.

Ἡ ἐν λόγῳ ἀντιμισθία δύναται νὰ καθορίζηται ἐφ' ὅπαξ εἴτε
δι' ὀρισμένον χρόνον εἴτε δι' ὁριστὸν.

Ἄρθρον 12.

1. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατά-
γματος νομικὰ πρόσωπα, ὀργανισμοί, Ἰδρύματα κλπ. τ' ἀπα-
γορεύονται ἐμμισθον ἱατρικὸν προσωπικὸν ὑποχρεοῦνται, ὅπως
ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προῶσιν εἰς τὴν
εἰσβολογικὴν κατάταξιν αὐτοῦ. Ἡ κατάταξις θέον νὰ εἶναι
ἀνάλογος πρὸς τὴν μισθολογικὴν κλίμακα, ὑπόκειται δὲ εἰς τὴν
ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ.

2. Τὰ αὐτὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 νομικὰ πρόσωπα, ὀργανισμοί
Ἰδρύματα κλπ. ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλωσι πρὸς τὸν Ὑπουργὸν
Ἑθνικῆς Προνοίας καθ' ἑξάμηνον, πλήρη κατάστασιν τοῦ παρ'

αὐτοῖς ὑπηρετοῦντος ἱατρικοῦ προσωπικοῦ μετὰ τοῦ εἵδους τῆς ἱατρικῆς ὑπηρεσίας ἣν ἑκάστος ἐκτελεῖ καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἀς λαμβάνει. Ἀκριβῆ ἀντίγραφα τῆς ἐν λόγῳ καταστάσεως ὑπογράφονται ν' ἀποστέλλωσι πρὸς τὸ οἰκεῖον Ὑγειον. Κέντρον καὶ τὸν Ἱατρικὸν Σύνλογον. Πρὸς τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω ἀρχὰς καὶ τὸν οἰκεῖον Ἱατρικὸν Σύνλογον ἀνακοινούνται προσέτι καὶ ἅπασαι αἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ἐπερχόμεναι σχετικαὶ μεταβολαί.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Προνοίας μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ὑγειον. Κέντρον ἢ τοῦ Ἱατρικοῦ Συνλόγου, δύναται διὰ πράξεως αὐτοῦ ἠτιολογημένης ν' ἀναστήλῃ τὴν ἀπόλυσιν Ἱατροῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω ὁργανισμῶν ἢ ἰδρυμάτων, νὰ ζητήσῃ δὲ ὅπως ὑποβληθῶσιν αὐτῷ ἅπαντα τὰ προκαλέσαντα τὴν ἀπόλυσιν στοιχεῖα. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀναστολῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁ Ὑπουργὸς δεσμεύεται νὰ κοῖνῃ ἐπὶ τῶν υποβληθέντων αὐτῷ στοιχείων καὶ νὰ ποσῇ εἰς τὴν ἀριστικὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἱατροῦ ἢ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀπολύσεως.

4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας δύναται νὰ ἀσκηθῇ προποινὴ εἰς τὴν ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον τοῦ ὁποῦ ἡ ἀπόφασις ἐκδιδόμενη τῷ δευτέρῳ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ νόμου προστίθενται τὰ ἐξῆς: ἐν ἑλλείψει εἰδικῆς συλλογῆς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἐθνοδίκης κρίνει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνάστευτος ἰσχύοντος Διατάγματος περὶ κανονισμοῦ Ἱατρικῆς ἀμοιβῆς. Ἐν τῇ περικοπῇ ταύτῃ τυγχάνονται συγγόνως καὶ τὰ νοσήλια τῶν Κλινικῶν ἢ Νοσοκομείων. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν οὐδεμία αἴτησις Ἱατροῦ ἐνώπιον οἰκισθῆναι δικαστικῆς ἀγωγῆς γίνεται δεκτή, οὔτε καὶ ἐνορκος βεβαίωσις τοῦ Ἱατροῦ συντάσσεται, ἄνευ τῆς ποσαγωγῆς ὑπ' αὐτοῦ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου Ἱατρικοῦ Συνλόγου, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Ἱατρός ἐξεπλήρωσε τὰς πρὸς τὸν Σύνλογον χρηματικὰς του ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 14.

Εἰς οὐδένα Ἱατρὸν ἢ Νοσοκομείον ἢ Ὁργανισμὸν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναλάβῃ ἢ συνεχίσῃ διακοπεῖσαν παρὰ τοῦ ἀσθενοῦς θεραπείαν ἐκτελουμένην παρ' ἄλλου Ἱατροῦ, ἐὰν προηγουμένως δὲν συνεννοηθῇ οὕτως καθ' οἰονδήποτε τρόπον μετὰ τοῦ πρώτου Ἱατροῦ ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τὴν διάγνωσιν καὶ τὸ εἶδος τῆς θεραπείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως πεισθῇ ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἐξεπλήρωσε τὰς πρὸς τὸν προηγουμένον Ἱατρὸν δεσμεύουσας χρηματικὰς του ὑποχρεώσεις, ὅποτε, ἄνευ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὅρου τούτου ὁ νέος θεραπευτὴς Ἱατρός ὑποχρεοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀνάληψιν ἢ συνέχισιν τῆς θεραπείας.

Οἱ παραβάται Ἱατροὶ τοῦ παρόντος τιμωροῦνται αὐστηρῶς κατὰ τὰ ἀρθρα 97 καὶ 108 τοῦ Ἀν. Νόμου 1565/39 ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν διαφόρων Τμημάτων τῶν Νοσοκομείων ἢ ἄλλων Ὁργανισμῶν θεωρούμενοι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τυχόν ἐν τῷ τμήματι τῶν τελευτημένην, ὡς ἄνω, παράβασιν.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν δι' ὅλας τὰς περιπτώσεις θεραπείας ἀσθενῶν, πλην τῶν ἄκρως ἐπειγουσῶν, καθ' ἃς ἡ χειρουργικὴ ἢ ἄλλη ἐπέμβασις ἐπιβάλλεται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐντὸς 15 ὥρων τὸ πολὺ.

Ἐκπροσώπησις εἰς ἐπισήμους τελετάς.

Ἄρθρον 15.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἐκάστος Ἱατρικὸς Σύνλογος ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Ὑ-

γειονομικοῦ Κέντρου ἢ δὲ σφραγὶς αὐτοῦ φέρει κύκλῳ μὲν τὸν τίτλον αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τὸ ἐθνόσημον. Κατὰ τὰς ἐπισήμους Κρατικὰς τελετάς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἱατρικῶν Συνλόγων ἐντάσσονται ἐν τῷ σχετικῷ πρωτοκόλλῳ τῆς τελετῆς ἐν τῇ αὐτῇ τάξει μετὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Δικηγορικῶν Συνλόγων.

Συνταξιούχοι Ἱατροί.

Ἄρθρον 16.

1. Εἰς τὸ ἀρθρον 50 τοῦ νόμου προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

3. Οἱ Ἱατροὶ τυγχόντες συντάξεως γήρατος παρὰ τοῦ ΤΣΑΥ ἀποτελοῦσι μὲν μέλη τῶν οἰκείων Ἱατρικῶν Συνλόγων δὲν ἔχουσιν ὅμως τὸ δικαίωμα οὔτε τοῦ ἐκλέγειν οὔτε τοῦ ἐκλέγεσθαι, δυνάμενοι μόνον νὰ ἐκλέγωσι μέλη τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων καὶ τοῦ Α. Π. Σ. κατὰ τὰς περὶ τούτου κειμένης διατάξεις.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ προστίθενται τὰ ἐξῆς:

«Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεως οἱ ὁμογενεῖς Ἱατροὶ οἱ κεκτημένοι ξένην ἰθαγένειαν καὶ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεως ἐν Ἑλλάδι.

Βιβλιοθήκη Ἱατρικοῦ Συνλόγου Ἀττικοβοιωτίας.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 52 τοῦ νόμου προστίθενται τὰ ἐξῆς:

«Τὰ μέλη ὅλων τῶν Ἱατρικῶν Συνλόγων ὑποχρεοῦνται ν' ἀποστέλλωσι δωρεὰν διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ἱατρικοῦ Συνλόγου Ἀττικοβοιωτίας ἀνά δύο ἀντίτυπα τῶν παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντων ἢ ἐκδομένων ἐπιστημονικῶν Ἱατρικῶν συγγραμμάτων ἢ πρωτοτύπων μελετῶν ἢ περιοδικῶν. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι παραπέμπονται εἰς τὸ Π. Σ. τιμωρούμενοι συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 97 καὶ 108 τοῦ Α. Νόμου 1565/1939.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ 58 προστίθενται τὰ ἐξῆς:

«Ἡ προσέλευσις τῶν μελῶν εἰς τὰς συνελεύσεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ, τὰ δὲ ἀδικαιολογήτως μὴ προσερχόμενα μέλη τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Ἐπίσης διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν δεοντολογικῶν κανόνων ἢ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ἢ ἀπειθείαν κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου πρόστιμον μέχρι δραχμῶν πεντακασίων (500) καὶ διατάσσεται ἡ ἀποβολὴ τοῦ τιμωρηθέντος ἐκ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως. Εἰς περίπτωσιν γενικωτέρας ἀπειθείας πλειόνων μελῶν τῆς Συνελεύσεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱατρικοῦ Συνλόγου ἔχει δικαίωμα πλην τῆς ἐπιβολῆς τῶν ὡς ἄνω ποινῶν, νὰ διαλύσῃ καὶ τὴν Συνέλευσιν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἀρθροῦ 59 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Συνελεύσεων ἔγκυρον λήψιν ἀποφάσεων ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ ὑπαρξὶς ἀπαρτίας κατὰ τὴν κάτωθι ἀναλογίαν.

α') Ἐπὶ ἀριθμοῦ ἔχοντος δικαίωμα ψήφου μελῶν μέχρι 60 δέον νὰ παρίσταται τὸ 1/3 αὐτῶν.

β') Ἐπὶ ἀριθμοῦ 51—100 δέον νὰ παρίστανται 30 τοῦλάχιστον μέλη.

γ') Ἐπὶ ἀριθμοῦ 101—200 δέον νὰ παρίστανται τοῦλάχιστον 50 μέλη.

δ') Ἐπὶ ἀριθμοῦ 201—300 δέον νὰ παρίστανται 90 τοῦλάχιστον μέλη.

ε') 'Επί ἀριθμοῦ 301—600 δέον νὰ παρίστανται 250 τοῦλάχιστον μέλη.

στ) 'Επί ἀριθμοῦ 601 καὶ ἄνω δέον νὰ παρίστανται 350 τοῦλάχιστον μέλη.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 62 τοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου, τοῦ Γεν. Γραμματέως, τοῦ Ταμίου καὶ ἐνὸς μὲν συμβούλου ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 50, τριῶν συμβούλων ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 150, πέντε συμβούλων ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 300 καὶ ἑνδεκα συμβούλων ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν εἶναι ἀνωτέρας τῶν 500.

Τρόπος ἀρχαιρεσιῶν.

Ἄρθρον 21.

Ἡ 4η παράγραφος τοῦ ἁρθροῦ 65 τοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας. Τα ψηφοδέλτια ἀναγράφοντα ἀπλῶς τὸ ὀνοματεπώνυμον των ὑποψηφίων καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς διενεργείας τῶν ἀρχαιρεσιῶν. Αἰτήσεις τοῦ ὑποψηφίου ψηφοδελτίου υποβάλλεται εἰκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην, ὅστις ἐγκρίνει ταύτην ἐγγράφως, παρεσθὺς. Ἐὰν ὁ Σύλλογος ἐδρεύει εἰς πόλιν ἣτις δὲν εἶναι ἔδρα Νοάρχου, τότε ἐπιτίθεται ἡ σφραγὶς τοῦ Ἐιρηνοδίκου».

Εἰς τὴν παράγραφον 7 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ 65 προστίθενται τὰ ἐξῆς :

«Ἐφ' ὅσον ὁμως προσέρχονται ψηφοφόροι ἢ ψηφοφορία ἐξακολουθεῖ, μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ πέραν τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου».

Ἡ 12 παράγραφος τοῦ ἰδίου ἁρθροῦ 65 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἐν περιπτώσει ὀλικῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἱατρικοῦ συλλόγου νέα ἐκλογὴ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως, ἐν περιπτώσει ὁμως μερικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκλογῆς, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν συμμελῶν, ὧν δὲν ἀμφισβητεῖται ἡ ἐκλογὴ, εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἀριθμοῦ, τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, διενεργοῦσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Νομαρχιακῆς ἀποφάσεως, οἱ ἐπιτυχόντες σύμβουλοι, οἵτινες προβαίνουν πρὸ τῆς διενεργείας τῶν ἐπαναληπτικῶν ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν προσωρινοῦ προέδρου, γραμματέως καὶ ταμίου.

Ἄρθρον 22.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου οὐδεὶς ἱατρός διορίζεται εἰς δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ οἰανδήποτε ἄλλην θέσιν, ἂν δὲν προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν τοῦ συλλόγου εἰς ὃν εἶναι ἐγγεγραμμένος, ἐμφαίνον ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς χρηματικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν Ι. Σ. Διὰ τὴν λήψιν τῆς κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις ἀδείας χρησιμοποίησεως τίτλου ἱατρικῆς ἐξειδίκτητος, ὁ αἰτῶν δέον νὰ προσαγάγῃ πλὴν ἑκτῶν ἄλλων δικαιολογητικῶν καὶ πιστοποιητικῶν τοῦ οἰκείου συλλόγου περὶ ἐκπληρώσεως τῶν χρηματικῶν του ὑποχρεώσεων. Ὅμοιον πιστοποιητικὸν δέον νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τῶν χρεώσεων. Ὅμοιον πιστοποιητικὸν δέον νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν Νοσοκομείων καὶ ὅλων τῶν Ὁργανισμῶν καὶ ὑπ' εὐθύνη αὐτῶν παρὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπηρετούντων ἰατρῶν. Οἱ Διευθυνταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρωσι σχετικῶς πρὸς τὸν οἰκεῖον Ἱατρικὸν Σύλλογον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, οἱ δὲ παραβάται ἱατροὶ παραπέμπονται εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τιμωρούμενοι κα-

τὰ τὰ ἄρθρα 97 καὶ 108 τοῦ Α. Ν. 1565)39. Ὅμοιον ἐπίσης πιστοποιητικὸν ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ καὶ πᾶς ἱατρός αἰτῶν τὴν λήψιν συντάξεως παρὰ τοῦ Τ. Σ. Α. Γ. Ἐπίσης οὐδεὶς ἱατρός διορίζεται πραγματογνώμων εἰς ἀστικὰς δίκας, ἂν δὲν προσαγάγῃ βεβαίωσιν τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς χρηματικὰς του ὑποχρεώσεις. Τέλος εἰς οὐδὲν πιστοποιητικὸν ἢ βεβαίωσιν βεβαιούται ὑπὸ τοῦ Ι. Σ. τὸ γνήσιον τῆς υπογραφῆς τοῦ ἱατροῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἔχει ἐκπληρώσει τὰς πρὸς τὸν Ι. Σ. χρηματικὰς ὑποχρεώσεις του.

5. Ἐκαστος Ἱατρικὸς Σύλλογος ὑποχρεοῦται νὰ διαβάξῃ εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς ἐγκρίσιν τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 71 προβλεπομένην ἐκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν μετὰ τῆς ἐτήσιας λογοδοσίας τοῦ Δ. Σ.

6. Οἱ Ἱατρικοὶ Σύλλογοι δικαιοῦνται κατ' ἀπόφασιν τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων νὰ ἐπιβάλλωσι τέλος μέχρι δραχ. ἑκατὸν πενήτην κατὰ ἐκάστου ἐκδιδομένου πιστοποιητικῶ ἢ βεβαίωσης. Τὸ προῖον τοῦ τέλους τούτου ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ Συλλόγου, τὸ ἥμισυ δὲ αὐτοῦ διατίθεται ὑπὲρ τῆς Στέγης Ἱατρῶν.

7. Αἱ ἐτήσιαι εἰσφοραὶ τῶν μελῶν τῶν Ι. Σ. καταβάλλονται ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῶν μελῶν ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἢ Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους. Οἱ καθυστεροῦντες διώκονται κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 77 τοῦ ἐπ' ὀφίθ. 1565)4939 Ἀν. Νόμου «περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος» διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ. Οἱ καταβάλλοντες ἐγκαίρως τὴν εἰσφορὰν ἰσὺν πιστοῦνται οἰκοθεν εἰς τοὺς οἰκείους φορολογικοὺς καταλόγους. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ἐπιδιώκεται ἡ εἰσπραξὶς αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων.

Ἄρθρον 23.

Ὁ ἱατρικὸς σύλλογος Ἀττικοβοιωτίας συνεργάζεται μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Προνοίας ἐπὶ παντὸς θέματος ἐνδιαφέροντος τοὺς ἱατροὺς καὶ τὴν δημοσίαν ὑγίαν καὶ γνωματεύει ἐπὶ παντὸς σχετικῶ νομοσχεδίου προσκαλούμενος ἐπὶ τούτῳ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Προνοίας.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ταχυδρομικὴ καὶ τηλεγραφικὴ ἀλληλογραφία τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀττικοβοιωτίας διενεργοῦνται ἀτελῶς. Τὰ μέλη τοῦ ἱατρικοῦ συλλόγου Ἀττικοβοιωτίας ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσι πάντοτε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ συλλόγου καθορισθὲν διακριτικὸν σῆμα ἐπὶ τῆς κομμοδόχῃς των. Ὁ παραβάτης παραπέμπεται εἰς τὸ Π. Σ. καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 97 καὶ 108 τοῦ Α. Ν. 1565)39.

Ἄρθρον 25.

Πᾶς ἱατρός ἐγγραφόμενος διὰ πρώτην φορὰν εἰς ἱατρικὸν σύλλογον οὗτινος τὰ μέλη ὑπερβαίνουν τὰ 100 βάζει ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Προνοίας ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς του ἐφ' ἅπαξ δραχ. 1500 ἐκτὸς τῆς ἐτήσιας εἰσφορᾶς του.

Ἐγγραφόμενος δὲ εἰς τὸν κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐκ διαγραφῆς του ἐξ ἄλλου Συλλόγου ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ὡς δικαίωμα μεταγραφῆς ἐφ' ἅπαξ δραχ. 3000 ἐκτὸς τῆς ἐτήσιας εἰσφορᾶς του.

Ἄρθρον 26.

Διὰ τὴν ἐπακριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὸν ἐνδελεχῆ ἐλεγχον τῶν ἐντεταλμένων τὰ

τῆς ὡς ἄνω ἐφαρμογῆς, αἱ προσεχεῖς ἀρχαιρέσεις διὰ τῆς ἀνάδειξιν τῶν νέων Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱατρικῶν Συλλόγων ἐνεργηθῶσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1945 συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ δὲ Π. Ι. Σ. θέλωσι ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1942.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὑποχρεοῦνται καὶ οἱ Καθηγηταὶ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ε. Πανεπιστημίου, ὄντες μέλη τοῦ Ι. Σ. Α. καὶ συνεπῶς ἐυθυνώμενοι διὰ πᾶσαν παράβασιν.

Ἡ παράβασις ἢ κατὰστρατήγησις οἰασδήποτε διατάξεως τοῦ παρόντος Νόμου διώκεται αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ οἰκείου Ἱατρικοῦ Συλλόγου ἢ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον καὶ τιμωρεῖται ἐκτὸς τῆς ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει ὑπ' ἄλλων νόμων προβλεπομένων ποινῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000-100.000 δρ. ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν.

Αἱ ὡς ἄνω ποιναὶ προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 10 ἀνα-

φερομένων νομικῶν προσώπων ὁργανισμῶν κλπ. ἐπιβάλλονται εἰς τὸν ὑπευθύνως διοικοῦντα τοὺς περὶ ὧν πρόκειται ὁργανισμούς.

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ